

Hvis hr. Frank Aaen har kendskab til moms-kriminalitet, EU-svindel og anden kriminel adfærd, så er lovgivningen i dag sådan, at hr. Frank Aaen faktisk har pligt til at gå til de relevante myndigheder og indberette de lovovertrædelser, som hr. Frank Aaen eller måske rådgivere i hans parti osv. er stødt på.

Så det kan jo ikke nytte noget at bede om at få ændret lovgivningen, blot for at andre skal rapportere ind. Hr. Frank Aaen har allerede i dag en selvstændig pligt til at gøre det, hvis der er kommet ting til hr. Frank Aaens kendskab.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg må igen sige, at der ligger intet i vores lovforslag, der skulle antyde, at en advokat skal angive sin klient, som han f.eks. har haft et møde med i en fængselscelle, intet som helst. Jeg indrømmer, der er en problemstilling, som vi gerne vil drøfte seriøst, men ikke på det grundlag, for det ligger der ikke deri. Der ligger kun, at advokater ligesom andre rådgivere skal indberette art og form, når de får kendskab til metoder, der anvendes til økonomisk kriminalitet. Det er det, der ligger i det, og ikke andet.

Til sidst vil jeg gerne diskutere, hvordan vi undgår at antaste, at der selvfølgelig skal være et fuldt fortrolighedsforhold mellem anklagede og dennes advokat. Det vil jeg overhovedet ikke på nogen måde antaste, og ligger der noget i vores lovforslag, der kan pege bare lidt i den retning, vil vi selvfølgelig straks fjerne det, for det er ikke vores hensigt, naturligvis ikke.

Så er det jo rigtigt, at man skal indberette det, hvis man kender til noget ulovligt. Og vi ved jo, at når 25 pct. af erhvervsadvokaterne selv har været mere eller mindre med i processen, må vi gå ud fra, at næsten alle erhvervsadvokater i Danmark har kendt til, at det foregik.

Og så må vi notere os: De råbte ikke op. De gav ikke de nødvendige meldinger til myndighederne om, at her går noget galt. Det er præcis derfor, vi har brug for en lovgivning, som pålægger dem at gøre det, for det er jo rigtigt, at man i dag skal anmelde det, hvis man bliver opmærksom på noget ulovligt.

Men man kan kun straffes for at lade være med at gøre noget, hvis det var med forsæt, at man undlod at orientere myndighederne, så man på den måde blev medvidende og medvirkende. Men hvis man bare glemmer at fortælle noget, så sker der ikke noget. Her vil vi altså gerne have et kraftigt pålæg til dem, der bliver

klar over, hvad der foregår, om at de også skal gøre myndighederne opmærksom på, at noget er galt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 234: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Tilskud til ophold på hospice).

Af Erik Larsen (V) og Karen Højte Jensen (KF) m.fl.

(FremSAT 9/4 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Venstre og De Konservative ønsker med forslaget her at give kommunerne mulighed for at yde tilskud til personer, der ønsker at tage ophold på et hospice. Jeg er enig med forslagsstillerne i, at et ophold på et hospice kan være en god og værdig ordning.

Men vi bør også holde os for øje, at det er en af flere muligheder, og de forskellige plejemuligheder til døende må derfor ses i sammenhæng. Pleje af døende, der befinder sig i eget hjem, er i dag en kommunal opgave, men pleje af døende, der ikke kan være i eget hjem, er en sygehusopgave og derfor en amtskommunal opgave.

Opholdet på hospice kan både være et alternativ til sygehuseophold og til plejehjemmet, og det er derfor vigtigt, at Folketinget drøfter for-